

Ahogy az olvasó látja

Postaládák a kapu alatt

Harminckét üzem, 5700 fiatal

A kongresszusi munkaverseny üzemi tapasztalatai

Lapunk február 10-i számában Postaládák a kapu alatt címmel cikk jelent meg. Ebben a postai kézbesítés most kiépülő új rendszerét bíráltuk, s azt javasoltuk a postának, hogy — esetleg országos közvéleménykutatás alapján — keresen más megoldást a kézbesítéssel kapcsolatos, teljesen jelentkező problémák megszüntetésére.

A cikk olvasóink körben nagy visszhangot váltott ki. Az alábbiakban két hozzánk beküldött levelet ismertetünk.

Tisztázatlan kérdések

Dr. Csorba István, Gutenberg utca 26. szám alatti olvasónk azt írja, hogy a kézbesítés új rendszerével kapcsolatban néhány tisztázatlan kérdésre vár feleletet a postától.

Mindenekelőtt arra kér választ, hogy a nyáron, ha a családjával együtt egy

hónapra elutazik Szegedről, a posta hova teszi a 24 darab Dél-Magyarországot? A levélszekrénybe nem fér bele, olvasónk viszont — érthetően — nem hajlandó lemondani az előfizetéséről.

Olvasónk ezután azt írja, hogyan lehet az, hogy az új postaládák felszerelése után — már a második napon — más ládába került egy levele? Néhány nap múlva pedig expressz levelet talált a saját levélszekrényében. Olvasónk jogosan kérdezi: minek akkor az expressz díj?

Helyes intézkedés

Varga József Pusztaszeri utca 18. szám alatti olvasónk védelmébe veszi a posta intézkedését és terjedelmét levelében a többi között ezt írja: „A közvélemény túlnyomó része megnyugvással vette tudomásul a posta intézkedését, amellyel a kézbesítőket kíméli”. A tovább-

biakban azt fejtegeti a levélíró, hogy „nem hátrányos ez az intézkedés ránk sem. Hiszen reggel korán megyünk boltba, tejért, később kenyérért. Majd munkába megyünk, munkából jövőnk. A gyerekek iskolába mennek és onnan visszajönnek. Ezenkívül esetleg moziba, színházba, sétálni megyünk. Naponta sokszor megfordulunk a „kapu alatt”. Így nekünk egyáltalán nem megterhelés, ha ott helyezik el a leveleket, hírlapokat.”

Azt hisszük, olvasónk félreértette február 10-én megjelent cikkünk szándékait. Mi egy pillanatra sem állítottuk, hogy a kézbesítők helyzete könnyű, s hogy nem helyes, ha a posta igyekszik segíteni rajtuk. Cikkünkben csak a megoldás módját kifogásoltuk.

A vitát ezzel természetesen nem zárjuk le. Kérjük olvasóinkat, juttassák el szerkesztőségünknek hozzászólásaikat, javaslataikat.

Megkezdődött a Collegium Artium második feléve

Ismét megkezdődött a József Attila Tudományegyetem Collegium Artiumának népszerűsítő előadásorozata. A zeneművészeti szekció programja: A zenei műfajok fejlődése évszázadok kultúrájában, s ennek a témának hallottuk első előadását kedden este nyolc órakor a Természettudományi Kar Rerrich Béla téri Béke épületének előadótermében. Tradíció már, hogy dr. Nagy István — a Szegedi Zeneművészeti Szakiskola tanára — színes, szellemes ismertető, illetve összekötő szövege nyomán szinte otthonias légkör alakul ki, mely miljöben — ha nem is mindig a legkiválóbb előadóművészeket, hanem tehetséges, zömmel fiatal konzervatóriumi tanulókat hallunk is — fokozottabb élményt nyújt a produkálás és a műélvezet terén egyaránt. Ez tehát az egyik nagy értéke ezeknek az estéknek: az egészségesen felfokozott hangulat. No és persze hallhatunk egészen kitűnő inter-

pretációkat is. Így kiemelkedő eseménye volt a keddi műsornak Jóó Csilla valóban jó, nagyszerűen diszponált, technikailag fényes biztonságot eláruló éneklése. *Mozart: Exultate, jubilate* című hangversenyáriáját adta elő. A szép orgánus és biztonságos középfekvésű hangképzés jelentette a sikert *Gregor József*, a Szegedi Nemzeti Színház művésze számára, aki *Haydn: Évszakok* című oratóriumának egy részletét énekelte. Részletek hangzottak el *Bach: János passziójából* és az *52-es szőlőkantátából*, valamint *Händel: Josua* című oratóriumából is. A közreműködő fiatal muzikusokat minden dicséret-megilleti, így *Steiner Erzsébet* (ének), *Onczay Csaba* (cselló) és *Lajos István* (oboa) nevét írjuk ide.

A műsört végig kísérő *Bódas Péter* — szakiskolai tanár — rutinos zongorázása is elsősorban a muzika szellemében fogant. **Nikolényi István**

Orvosolják a Roosevelttér 10. szám alatti lakók panaszát

Másfél hónap óta húzódó ügy végére tettek pontot tegnap. A Roosevelttér 10. számú ház idős lakói panaszokdalt, hogy több lakásban rossz az ajtó, a vízlefolyó, nem elég meleg a radiátor. Január 22-én újra levelet kaptunk, amelyben arról tájékoztattak bennünket, hogy még mindig nem intézkedtek ügyükben.

Tegnap a városi tanács tervosztályának munkatársa, a Csongrád Megyei Állami Építőipari Vállalat szakemberei, az IKV és a házkezelőség megbízottja végigjárták a lakásokat, s megvizsgálták, hol, milyen hiányokat kell pótolni. A vizsgálat eredményeként kiderült, hogy két mosogató és két fürdőszobai lefolyó dugult el. Két boylert és egy kádcsapot kell megjavítani. Ezenkívül három erkélyajtót, mert a fa megvetemedett s ha erősen fúj a szél, kinyílik az

ajtó. A bizottság megállapította, hogy a lakásokban az előírt 20 fokos hőmérséklet megvan, ezért a fűtés ellen emelt panasz nem indokolt.

Több olyan hibát is bejelentettek a lakók, amelyeket a szavatossági javításkor csinálnak meg. Ilyen például, hogy néhány helyen kilazultak a csempék, elvált a padlóburkolat ragasztása.

Azokat a hibákat, amelyeket a lakásokban találtak, és zavarják a lakók kényelmét, február 28-ig a Csongrád Megyei Állami Építőipari Vállalat kijavítja. Megcsinálják az erkélyajtókat és a vízlefolyókat, valamint a többi apró, de annál bosszantóbb hibát. Március 15-ig a ház biztonságos üzemeltetését gátló — a lakókat közvetlenül már nem érintő — hibákat orvosolják. A garanciális javításokat május 29-ig végzik el.

Könyv az idej teréről

„Az 1965. évi népgazdasági terv fő kérdései” címmel a Kossuth Kiadó megjelentette dr. Ajtai Miklós-nak, az Országos Tervhivatal elnökének az MSZMP Központi Bizottsága Politikai Akadémiáján elhangzott előadása anyagát. A kötet behatóan elemzi a második öt éves terv utolsó évének gazdasági feladatait, a nép-

gazdaság különböző ágazatainak teendőit. Foglalkozik az ipar — ezen belül különösen az építőipar — fejlesztésének kérdéseivel, a mezőgazdasági termelés növelésének reális lehetőségeivel, a helyes készletgazdálkodással. Elemzi a harmadik öt éves tervet megelőző utolsó esztendő termelési eredményeit, munkaerőgazdálkodási és tájékoztató kérdéseit.

Zárszámadás a lakásszövetkezetekben

Hazánkban jelenleg már több mint 20 000 szövetkezeti lakást s ugyanennyi lakásszövetkezeti tagot tartanak nyilván. A most sorra kerülő 1964. évi zárszámadások adatai azt bizonyítják, hogy a megyei szövetkezeti központok sokrétű segítségével nyomán sok lakásszövetkezeti szervezet meg az „öntevékeny” karbantartást. Ennek keretében a szövetkezet tagjai között levő szakmunkások folyamatosan elvégzik a kisebb javításokat. Sok helyen oldották meg társadalmi munkával az új szövetkezeti lakótelepek parkosítását, a játszótérek építését, összefogással a gyermekek felügyeletét és sok más, a lakók mindennapi életét érintő problémát.

Három szegedi példa

Néhány példa a nagyobb üzemekben tett vállalásokból...

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottságának 1964 márciusában hozott határozata után az üzemi KISZ szervezetek munkájában egyre jobban előtérbe kerültek a termelést segítő feladatok. A kongresszus kitűzésének időszakában a KISZ-tagok, ifjúsági brigádok, KISZ alapszervezetek különböző termelési versenyeket kezdeményeztek.

Csongrád megyében is sok üzemben meghirdették — a megyei és a városi KISZ bizottságok segítségével — a fiatalok a kongresszusi munkaversenyeket. A versenyvállalásokat a helyi adottságoknak megfelelően állították össze. A megyében a túlnyomórészt július 1-én indított kongresszusi munkaversenyek általában az év végéig tartottak. Harminckét üzemben közel 5700 fiatal kapcsolódott a mozgalmhoz. A féléves munkaversenyek eredményeit, tapasztalatait és hibáit a közeli napokban értékelték az üzemi KISZ bizottságok.

Ezeket kívül a fiatalok védnökséget vállaltak a szegedi kenderfonógyár rekonstrukciója felett. Az ebben az időszakban fellángolt újtómozgalmat eredményeit dicséri a 12 bevezetett újítás. Ezek közül különösen kitétek *Matók Mihály* és *Bálint András* újításai. A *Szegedi Ruhagyárban* a kongresszusi munkaverseny a *Tyereskova* szocialista címért küzdő ifjúsági brigád kezdeményezte. Felhívásuk-

hoz valamennyi termelő egység csatlakozott. Vállalásaik a szalagok napi tervfeladatainak teljesítése és a minőségi követelmények szigorú betartása köré csoportosultak.

A megye területén, más városokban levő üzemek is szép számmal kapcsolódtak a VI. KISZ kongresszus tiszteletére indított munkaversenyhez. Szép eredményekkel dicsekedhetnek a hőmezővásárhelyi Divat- és Kötöttárugyár, a Mérleggyár, a Majolikagyár, a szentesi Kontakta II. telepének, a szentesi vízmű, a Tisza Bútortipari Vállalat csongrádi központjának, a budapesti Mezőgazdasági Gépgyár makkói gyáregységének, a rostki-készítő vállalat nagylaki kendergyárának fiataljai is.

Nem indítottak munkaversenyt

Egyes üzemek szép eredményei mellett azonban okvetlenül meg kell említeni, hogy több nagy vállalatnál, — ahol pedig igazán szükség lett volna rá — egyáltalán nem indítottak, nem kezdeményeztek semmilyen munkaversenyt a VI. KISZ kongresszus alkalmából.

Például az *EM Csongrád Megyei Állami Építőipari Vállalat* KISZ-bizottsága annak ellenére, hogy minden támogatást megkap a városi és a megyei KISZ-bizottságtól, nem vett részt ebben a versenyben. A megyei építőipari — pedig kiemelt iparág — 15 ifjúsági brigádjára nem igyekezett a kongresszust felhasználva külön munkafeladatokat kidolgozni, hogy azzal is segítse az iparág éves feladatainak teljesítését. Eppen így nem kezdeményezett munkaversenyt a *kábelgyár* KISZ-szervezete sem. Ezzel a fiatal műszaki segítségének lehetőségét is kizárták a szocialista munkaverseny eredményeinek biztosításából.

De a megyéből is vehetünk példát — Csongrádon a IX. számú Fűtőberendezési Gyár —, található olyan KISZ-szervezeteket, amelyeket az ifjúság életében oly jelentős esemény, mint a kongresszus összehívása, sem tudott kiemelkedő tettekre lelkesíteni.

Méltó ünneplés

Mindezek figyelembevételével azonban megállapíthatjuk, hogy a kongresszusi munkaverseny nagy szerepet játszott a vállalatok éves tervének teljesítésében. Jelentőségét rendkívül módon növelte, hogy nemcsak KISZ-tagok, hanem KISZ-en kívüli fiatalok; sőt egyes helyeken még idősebb dolgozók is szívesen csatlakoztak a mozgalmhoz. A kongresszus tiszteletére tett felajánlások és munkaversenyek mozgósító ereje a műszaki beosztásban dolgozó fiatalokra is kiterjedt. Résztételüket számos példa, sok tartalmas felajánlás igazolja.

A kongresszusi munkaverseny időszakában nagymértékben megnőtt az ifjúsági brigádok aktivitása. Szinte valamennyi konkrét vállalással készült a kongresszusra. A versenyidőszak alkalmával sok helyen új brigádokat is alakítottak.

A versenyfelhívások a helyi sajtóságok, a legfontosabb feladatok figyelembevételével születtek. De mindenütt szerves összefüggésben voltak a megyei, a városi és az üzemi párt- és KISZ-bizottságok termelével kapcsolatos határozataival. A VI. KISZ-kongresszus tiszteletére indított munkaverseny eredményeit azt igazolják, hogy az üzemi ifjúság méltóan ünnepelte a KISZ-szervezetek életének e jelentős eseményét, s nagymértékben hozzájárult az 1964. évi tervfeladatok teljesítéséhez.

Harmatos József
a KISZ Csongrád megyei bizottságának ifjúmunkás felelőse

N. K.

Szegedi művészek

Stefániay Edit

Munka közben

Jobban szeret hallgatni, mint beszélni. S ha megszólal, nyíltan, póztalan, okos nyugalom árad belőle. Elveit nem misztifikálja. Szeret szembenézni a tényekkel, s mégsem kiábrándult.

Pedig nem volt sima, s könnyű az ő útja sem. Vegyésznek készült, s a technikum elvégzése után három évig mint művezető dolgozott egy textilgyárban. Innen került a főiskolára mint jövődi kerámikus, s végül is szobrász lett. Borsos

Miklós és Illés László voltak a mesterei, s a plasztika, az anyag a szenvedélye. De nem tud sokáig megenni színek nélkül sem. Legtöbb festménye egyben terv is, már elkészült vagy a jövőben készítenő zománcképeire.

Már vegyész koromban nagyon érdekelt a zománc. Sok új lehetőséget érzek benne. De mint annyi mindenre, a zománccal való kísérletezésre sem jutott még elég időm.

S ez nem csoda. Két éve került ki a főiskoláról, mint díszítő szobrász, s azóta a Csongrád megyei Tervező Vállalatnál dolgozik. Tervezi — s kivitelez is — az új lakóházak, iskolák, mozik stb. díszítőelemeit. Az ő munkája a mórakalmi fürdő díszkapuja és kőrácsa, az MHS homlokzatán levő fríz, a csongrádi mozi, s a hőmezővásárhelyi 80 lakásos új bérház díszrácsa, a Bethlen Gimnázium oldalszárnyának díszfala stb. Nemsokára felállítják legújabb művét, az Ögyessza lakótelepre tervezett ivókat és kőrácsot. Majolika, beton, üveg, kő pillanatnyilag nem tudok az adott anyagból újat kihozni, másik anyagra térek át.

Hogy aztán később, művészi fejlődésének egy újabb szakaszában ismét visszatérjen ezekre a területekre, s egyre magasabbrendű műalkotásokat hozzon létre. Egész gondolkodásmódját ez a rugalmasság, újrakezdni merés jellemzi. Igényes és szigorú önmagával. S éppen e két momentum együtt a legbiztosabb záloga tehetségének. Szemlélődő, okos, őszinte ember, aki a maga művészi eszközeivel szeretné elmondani társainak, amit az élet bonyolult, szépségekkel, s nehézségekkel tele szövevényéből felfedez, megismer.

S mert ez a portré közelről sem léphet — s nem is lép — fel a teljesség igényével, reméljük, hogy eljövendő művein keresztül teljesebben, mélyebben ismerhetjük majd meg Stefániay Edit rokonszenves művészegységét.